

5. Hafta

- Edebiyat ve Fotoğraf

UYGULAMA HAFTASI-1

İyimser Bakış: Edgar Allan Poe(1809-1849):

Fotoğrafın sanatsal olanaklarını erken görenlerden...

İnsan elinden daha keskin bir biçimde gerçeğin resmedilmesi

Gerçeğin temsilinde kusursuz bir sanat doğuyor.

Hem gerçeklikle özdeşe yakın hem de çeken
bağımsız bir retorik sunuyor.

Bu iki değişkeni taşıdığı için resmin tahtına göz
dikme potansiyeli var....

Modern bilimlerin en sıra dışı zaferidir.

Fotoğraf üzerine üç makalesi var.

- KARA KEDİ ÖYKÜSÜNÜN OKUNMASI, ANALİZİ VE ÜZERİNE FOTOĞRAF ÇALIŞMALARI
(Öğrenci çalışmaları)

1 Fotoğraf: L.Nişet

2 Fotoğraf: U.Yıldırım

UYGULAMA HAFTASI-2

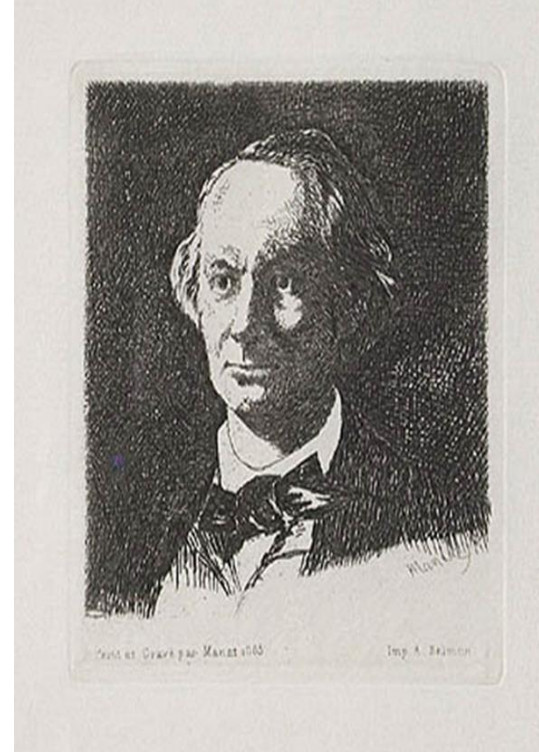
Charles Baudelaire (1821-1867)

Fotoğraf kitlelerin aptallığıdır

Fotoğraf gerçeği öylesine gerçekçi ve güvenilir bir biçimde aktarır ki, bu yansıtmacı yanı onu sanattan uzaklaştırır.

Taklidin olduğu yerde sanat olmaz

Bir sanatçı doğa imitasyonundan fazlasını üretmelidir. Gözlemci olduğu kadar felsefeci de olmalıdır. Ebedi olanla anlık olanı birlikte sunabilmelidir.

- İki edebiyatçı arasındaki görüş ayrılığı, edebi tutumlarıyla da oldukça ilgilidir...
- Baudliarire ye göre fotoğraf sanayi, başarısız ve yeteneksiz ressamaların sığınağı
- Fotoğrafı sevme, yaratıcılığı kurutur...
- Çoğalma teknolojisidir. Sanayi devrimi eleştirisi içinde eleştirir. Resmi savunur
- Sanatın yerini alacağını, onu yozlaştıracağını savunur edebiyat için matbaa neyse odur. Daha fazla anlam atfedilmemelidir.

Böylece edebiyat, bilimden ve aydınlıktan uzaklaşarak, yarı karanlık ve belirsiz sezgilere, fizyolojiden psikolojiye, gözlem ve deneyden duygu ve bilinçaltına, nesnellikten öznelliğe yönelmiştir •

Fransa'da sembolizmin öncüsü olan Charles Baudelaire, bu akımın ilkelerini "Kötülük Çiçekleri" adlı şiir kitabında uygulamıştır.

Sanat herkesin kendine göre yorumlayabildiğidir.
Gerçeği değil, sanatçıdaki gerçek izleniminin peşinde.

Gerçeğin çıplaklığından kaçıyor

Kapalılık, sezdirme...

Sembollerle anlatma....

Resimdeki izlenimciliği etkilediği söylenir....

Baudelaire...

Resim ve yontu alanında, ekâbiran takımının, özellikle de Fransa'da güncel amentüsü şu: ?Ben doğaya ve yalnızca doğaya inanıyorum (bunun için geçerli nedenler var). Sanatın tam bir doğanın yeniden üretimi olduğuna ve bundan başka bir şey olmadığına inanıyorum (ürkek ve ayrılıkçı bir tarikat tiksindirici doğal nesnelerin dışarıda bırakılmasını istiyor, bir lâzımlık ya da bir iskelet gibi). Böylece bize doğanın tıpkısı olan bir sonuç verecek sanayi ürünü mutlaka sanat olacaktır.? Öç alıcı bir tanrı bu kalabalığın dualarını kabul etti. Daguerre onun mesihi oldu ve o zaman kalabalık şöyle dedi: ?Mademki fotografi tıpkılık konusunda istenen bütün güvenceleri sağlıyor (buna inanmıyorlar, aymazlar!) sanat da fotografidir.? (?) Fotografi sanayi, öğrenimlerini tamamlayamayacak kadar yeteneksiz ya da tembel, bütün başarısız ressamların sığınağı olduğundan, bu evrensel düşkünlük yalnızca körleşmenin ve budalalığın izlerini taşımakla kalmıyordu, ama bir öç almanın da rengine sahipti. (?) Ama şuna eminim ki, fotografinin kötü uyarlanmış gelişmeleri, esasen bütün o salt maddi gelişmeler gibi, Fransız sanatındaki yaratıcılığın, zaten onca az olan yaratıcılığın kurummasında fazlasıyla yardımcı olmuştur. (?) Eğer sanatın işlevlerinden herhangi birini üstlenmesinde fotografiye izin varsa, yığınların ahmaklığında bulacağı doğal ittifak sayesinde, çok geçmeden sanatın yerini alacak ya da onu tamamen yozlaştıracaktır.?

Zaten doğada var olanı sunmak can sıkıcı ve gereksizdir. Bu da insanı tatmin etmez. Doğa çirkindir ve ben fantezimin canavarlarını, pozitif bayağılığa tercih ederim?

Baudelaire

<http://www.insanokur.org/?p=292>

Baudelaire'e göre sanat sanatçının beyninden süzülerek dışarıya yansıyan gerçekliktir, sergi salonlarından dışlanan empresyonistleri över, akademizmi sevmez, imgelerin önemine ve sanatın üretiminde olması gereken spontaneliğe vurgu yapar.